

Sygn. akt II USK 230/21

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Frańczak

w sprawie z wniosku H. L.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.
o wysokość emerytury,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 8 lipca 2021 r.,
skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 20 lutego 2020 r., sygn. akt III AUa (...),

umarza postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 20 lutego 2020 r. oddalił apelację Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 27 września 2019 r., którym wznowiono postępowanie i zmieniono wyrok tego Sądu z dnia 1 grudnia 2017 r. w sprawie III U (...) oraz poprzedzającą go decyzję organu rentowego z dnia 9 sierpnia 2017 r. w ten sposób, że przyznano ubezpieczonej H. L. prawo do ustalenia wysokości emerytury bez pomniejszenia o kwotę pobranych wcześniej świadczeń, stwierdzono brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji a także przekazano do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniosek ubezpieczonej z dnia 27 marca 2019 r. o wyrównanie emerytury od dnia uzyskania prawa do emerytury powszechnej wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę.

Powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego organ rentowy zaskarżył w całości skargą kasacyjną, wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego i oddalenie skargi o wznowienie postępowania w sprawie III U (...) zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 1 grudnia 2017 r.

Pismem z dnia 19 stycznia 2021 r. (które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 21 stycznia 2021 r.) pełnomocnik organu rentowego cofnął skargę kasacyjną i wniósł o umorzenie postępowania wywołanego wniesieniem skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Z kolei, art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Ponadto skarga kasacyjna może zostać cofnięta w każdym czasie nawet przez samą stronę i nie wymaga zgody strony przeciwnej.

Cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego oraz orzeczenia o kosztach procesu jak przy cofnięciu pozwu (art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.).

W tych okolicznościach Sąd Najwyższy wobec cofnięcia przez organ rentowy wniesionej skargi był zobligowany do umorzenia postępowania kasacyjnego, o czym postanowił jak w sentencji na podstawie art. 391 § 2 w związku z art. 398²¹ k.p.c.